בית המשפט המחוזי תל אביב
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

העותר: גיא זומר, ת.ז [redacted]
[redacted]
טלפון: 054-7650202
דוא"ל zomerg@gmail.com

נגד

המשיבים:
1. הילה אדמסו, הממונה על חופש המידע במרכז למיפוי ישראל
2. חגי רונן, מנכ"ל המרכז למיפוי ישראל
3. גילי קירשנר, היועצת המשפטית במרכז למיפוי ישראל
4. יוסף שגיא, אזרח, אין ברשות העותר מספר ת.ז.
5. המרכז למיפוי ישראל

רחוב לינקולן 1, תל-אביב-יפו, ת"ד 14171 מיקוד 6522034
משיבים 1-3 ו-5 באמצעות פרקליטות מחוז ת"א אזרחי, דרך מנחם בגין 154, ת"א
באמצעות דוא"ל: ez_tel-aviv@justice.gov.il, פקס: 02-6468005

תגובת העותר לבקשה לצוות על מתן הפרטים הנוספים מהמשיבים 1-3 ו-5

בהמשך לבקשת העותר ולתגובת המשיבים, ובהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 11.6.2026 מתכבד העותר להגיב לתגובת המשיבים, ולשוב ולבקש כי בית המשפט יורה על מתן הפרטים הנוספים, ועתה תוך חיוב אישי של ב"כ המשיבים, והכל כפי שיפורט להלן;

התנהלות ב"כ המשיבים

1. ביום 6.1.2026 הורה בית המשפט הנכבד למשיבים להגיש כתב תשובה מקדמית עד ליום 22.2.2026.

2. חרף מועד זה, רק ביום 24.2.2026, **<u>לאחר חלוף המועד שנקבע</u>**, הוגשה בקשה להארכת מועד עד ליום 15.3.2026, בהסכמת העותר. בית המשפט נעתר לבקשה בהחלטתו מאותו יום.

3. בהמשך, ביום 31.3.2026, **<u>ולאחר שחלף גם המועד המוארך</u>**, הוגשה בקשה נוספת להארכת מועד עד שבעה ימים לפני הדיון, בצירוף בקשה לדחיית מועד הדיון. גם בקשה זו הוגשה בהסכמת העותר, ובית המשפט קבע דיון ליום 20.4.2026, כך שהיה על המשיבים להגיש את תגובתם עד ליום 13.4.2026.

4. עוד בטרם הוגשה התגובה המקדמית פנה העותר לב"כ המשיבים בבקשה להבהיר אם היא מייצגת גם את משיב 4, אולם לא נענה.

5. לאחר הדיון מיום 20.4.2026 הורה בית המשפט לב"כ המשיבים להודיע בתוך עשרה ימים אם יסכימו למסור את פרטיו של משיב 4 לצורך המצאה אישית של העתירה.

6. בהמשך, בהחלטה מיום 23.4.2026, הורה בית המשפט לב"כ המשיבה 5 להודיע עד ליום 3.5.2026 אם ניתן יהיה לבצע את ההמצאה למשיב 4 באמצעות המשיבה 5.

7. **משלא ניתנה כל התייחסות, ניתנה ביום 14.5.2026 החלטה נוספת, במסגרתה נדרשה ב"כ המשיבים להבהיר עד ליום 18.5.2026 מדוע לא קוימו החלטות בית המשפט, ומדוע לא ייפסקו הוצאות.**

8. ביום 18.5.2026 הוגשה תגובת המשיבים, ובה נטען כי כבר בתום הדיון ביום 20.4.2026 הודיעה ב"כ המשיבים לעותר שאין התנגדות לראות במשרדי המשיבה כתובת להמצאת העתירה למשיב 4. **<u>אלא שדברים אלה אינם נכונים</u>**. באותה תגובה נטען גם כי העותר פונה לב"כ המשיבים "חדשות לבקרים" בבקשות שונות, טענה שאף היא אינה מתיישבת עם השתלשלות העניינים. **<u>מנגד, לא ניתנה כל התייחסות לאי קיום החלטות בית המשפט או לסוגיית ההוצאות.</u>**

9. בעקבות זאת פנה העותר הן לב"כ המשיבים והן לבית המשפט, והעמיד על כך שהאמור בתגובה אינו משקף את שאירע בפועל.

10. ביום 19.5.2026 הוגשה מטעם המשיבה 5 "בקשה לתיקון טעות". גם במסגרתה לא ניתן הסבר המתיישב עם החלטת בית המשפט. נטען כי מאחר שמשיב 4 עצמו הודיע לעותר שאין מניעה לבצע המצאה במשרדי מפ"י, סברה ב"כ המשיבים שאין צורך בהגשת עמדה. **<u>אלא שהחלטת בית המשפט מיום 23.4.2026 חייבה אותה במפורש להגיש עמדה באותו עניין בדיוק. ממילא אין בנסיבות הנטענות כדי להסביר את אי קיום ההחלטה.</u>**

11. לצד זאת, המשיבים נמנעו הן בהחלטתם המקורית והן בתגובה המקדמית מלהתייחס לגופו של המידע המבוקש. לאחר שגם סירבו להצעת בית המשפט כי יוגש החומר לעיונו במעמד צד אחד (עמ' 4 שורה 20 עד עמ' 6 שורה 37 לפרוטוקול), נאלץ העותר להגיש ביום 8.5.2026 בקשה למתן פרטים נוספים.

12. בהתאם לתקנה 11(ג) לתקנות בתי משפט לענייינים מינהליים (סדרי דין), התשס"א-2000, היה על המשיבים להשיב לבקשה עד ליום 24.5.2026. **<u>גם חובה דיונית זו לא קוימה.</u>**

13. בטרם פנה לבית המשפט, שלח העותר ביום 28.5.2026 תזכורת לב"כ המשיבים. זו השיבה כי תגיב עוד באותו יום, **<u>אולם תגובה לא הוגשה, לא באותו יום ולא לאחר מכן.</u>**

14. רק ביום 31.5.2026, לאחר שחלף המועד הקבוע בתקנות ולאחר תזכורת ששלח כאמור, נאלץ העותר לפנות לבית המשפט.

15. בתגובה שהוגשה ביום 10.6.2026 לא ניתן כל הסבר לאי העמידה בהוראות התקנות. תחת זאת, ביקשה ב"כ המשיבים לחייב דווקא את העותר בהוצאות.

16. בנסיבות אלה, ובהצטברות האירועים לאורך ההליך, סבור העותר כי אין מדובר בתקלה נקודתית אלא בהתנהלות חוזרת של אי עמידה במועדים שנקבעו בהחלטות שיפוטיות ובהוראות התקנות. משכך, מתבקש בית המשפט לשקול חיוב אישי של ב"כ המשיבים בהוצאות, בין היתר בשל:

16.1. אי עמידה במועדים להגשת התגובה המקדמית.

16.2. אי קיום ההחלטה בדבר מסירת עמדתה ביחס לפרטי משיב 4.

16.3. אי קיום ההחלטה בדבר האפשרות לבצע המצאה באמצעות המשיבה 5.

16.4. אי מתן מענה לבקשה לפרטים נוספים במועד הקבוע בתקנות.

17. בנסיבות אלה מתבקש בית המשפט להביא להתנהלות דיונית תקינה ולהבהיר כי אי קיום עקבי של החלטות שיפוטיות ושל הוראות הדין אינו יכול להיוותר ללא השלכות דיוניות, ובפרט כאשר במקביל מתבקש לחייב בהוצאות דווקא את בעל הדין שנאלץ פעם אחר פעם לפנות לבית המשפט כדי להביא לקיום אותן הוראות.

<u>לבקשה לגופה</u>

18. ראשית יובהר כי השאלה הראשונה הטעונה הכרעה כלל אינה נוגעת לתוכן הבקשה לפרטים נוספים, אלא להתנהלות הדיונית של המשיבים. בהתאם לתקנה 11(ג) לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), היה על המשיבים להשיב לבקשה בתוך המועד הקבוע בדין. אילו היו עושים כן, גם אם היו דוחים את הבקשה מטעמיהם, היה בידי העותר לשקול את המשך צעדיו ולבחון אם קיימת מחלוקת המצדיקה את התערבות בית המשפט. אלא שהמשיבים בחרו שלא להשיב כלל, ובכך יצרו מצב שבו בית המשפט נדרש להכריע בבקשה מבלי שניתנה לעותר כל עמדה עניינית מטעמם ומבלי שניתן היה לצמצם את המחלוקת מחוץ לכותלי בית המשפט.

19. לגופם של דברים, בתגובת המשיבים נעשה ניסיון להציג את כלל ההתכתבויות כמקשה אחת, תוך הטענה כי כולן מהוות "התכתבות פנימית" וכולן עוסקות בשיח משפטי שאינו כולל מידע עובדתי. מדובר בטענה כוללנית ביותר, שאינה מתיישבת עם אופיין וטיבן של ההתכתבויות המבוקשות.

20. כך, בפסקה 16 לתגובה המקדמית כוללים המשיבים באותה קטגוריה התכתבויות בין גורמים שונים לחלוטין: התכתבויות פנימיות בין עובדי הרשות; התכתבויות עם פרקליטות המדינה ועם רשויות ציבוריות נוספות; וכן התכתבויות עם משיב 4, אשר כלל אינו עובד ציבור, אינו נמנה עם המשיבים ואינו מיוצג בידי ב"כ המשיבה 5. כבר מטעם זה קשה לראות כיצד ניתן להחיל על כלל ההתכתבויות סיווג אחיד.

21. גם הטענה שבפסקה 33 לתגובה, שלפיה כלל ההתכתבויות אינן כוללות מידע עובדתי אלא שיח משפטי בלבד, אינה יכולה לעמוד. אף מבלי לעיין בחומר המבוקש ברור כי עמדת הפרקליטות לא התגבשה בחלל ריק. הפרטים העובדתיים המופיעים במכתב ההתראה שנשלח לעותר, ובהם הטענות בדבר קבוצת הווטסאפ, אופן ניהול הפרויקט, תמחור הקבצים ועובדות נוספות, לא נוצרו על ידי הפרקליטות יש מאין. מטבע הדברים, מידע עובדתי זה הועבר אליה ממקור כלשהו, וההתכתבויות המבוקשות עשויות ללמד כיצד גובשה אותה תשתית עובדתית שעל בסיסה התקבלה העמדה המשפטית.

22. זאת ועוד, ככל שעמדת המשיבים היא כי מידע מסוים מוגן בזכות יוצרים, ניתן להניח כי ההתכתבויות כוללות גם תיאור עובדתי של אותו מידע ושל מאפייניו, אשר שימש בסיס למסקנה המשפטית. ממילא אין בסיס לטענה הגורפת שלפיה אין בהתכתבויות כל רכיב עובדתי.

23. מכל אלה עולה כי אין מדובר במקשה אחת של התכתבויות אחידות, אלא באוסף מסמכים בעלי מאפיינים שונים, הן בזהות השולחים והנמענים, הן בפלטפורמות שבהן נשלחו, הן במועדם והן בתוכנם. דווקא משום כך ביקש העותר לקבל פירוט בסיסי ביחס לכל אחת מקבוצות ההתכתבויות, על מנת שניתן יהיה לברר אילו מחלוקות אכן מצריכות הכרעה ואילו אינן שנויות במחלוקת כלל.

24. חשיבות הדברים מתחדדת לנוכח העובדה שהמשיבים סירבו גם להצעת בית המשפט להגיש את החומר לעיונו במעמד צד אחד. משכך, נמנעת מבית המשפט האפשרות לבחון באופן עצמאי את טיב ההתכתבויות ואת סבירות הסיווג שניתן להן, והצורך בקבלת אינדקס או פירוט כללי של ההתכתבויות הופך משמעותי אף יותר.

25. בהקשר זה יוזכר כי בעקבות בקשות חופש מידע שעסקו בהתכתבויות במערכות מסרים פרטיות של עובדי ציבור, פרסם המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט חוקתי-ציבורי), רז נזרי, הנחיה שלפיה מקום שבו מוגשת בקשת חופש מידע הנוגעת לתכנים המצויים במערכות מידע פרטיות, על הרשות הציבורית לפנות לעובדיה, לברר אם המידע מצוי בידיהם, וככל שקיים מידע רלוונטי, לבחון אם יש לתעדו במערכות המידע הארגוניות. הנחיה זו מצורפת כנספח.

26. על רקע עמימותה של התגובה המקדמית, נועדה הבקשה לפרטים נוספים לברר, בין היתר, אילו מן ההתכתבויות תועדו במערכות המידע הארגוניות, אילו פלטפורמות היו מעורבות, והאם קיימים תכנים שנמחקו ואינם קיימים עוד. מדובר בעובדות בסיסיות, אשר עשויות לצמצם באופן משמעותי את גדר המחלוקת. ככל שמידע מסוים אינו קיים עוד, ממילא אין טעם להמשיך ולהתדיין בשאלת מסירתו. מנגד, ככל שמידע תועד במערכות הארגוניות, עשויה להיות לכך השלכה ישירה על השאלות העומדות להכרעה בעתירה.

27. לבסוף, מכתב ההתראה שנשלח לעותר מטעם היחידה הארצית לאכיפה אזרחית בפרקליטות המדינה כולל שורה של קביעות עובדתיות מפורטות. ככל שהמשיבים עומדים על טענתם כי בהתכתבויות המבוקשות לא נכלל מידע עובדתי מסוג זה, מתבקש הסבר כיצד הגיעו אותם פרטים לידי הפרקליטות. כל עוד לא הוכח אחרת, עומדת לפרקליטות חזקת התקינות, ולפיה ההנחה היא שהתבססה על מידע שנמסר לה מגורם מוסמך. גם מטעם זה יש חשיבות ממשית לבירור העובדות באמצעות הבקשה לפרטים נוספים.

סיכום

28. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הבקשה למתן פרטים נוספים במלואה. המשיבים לא השיבו לבקשה במועד הקבוע בדין ואף לא לאחר תזכורת מפורשת, ובכך מנעו מן העותר את האפשרות לבחון את עמדתם ולייתר, ככל שהיה ניתן, את הפנייה לבית המשפט. רק בדיעבד, לאחר שנדרש בית המשפט להתערב, הועלתה לראשונה עמדה לגופו של עניין. בנסיבות אלה, אין המשיבים יכולים להיבנות ממחדלם הדיוני או לטעון כי עצם הפנייה לבית המשפט הייתה מיותרת.

29. לגופה של הבקשה, התגובה המקדמית שהגישו המשיבים מאופיינת בטענות כלליות וגורפות, שלפיהן כלל ההתכתבויות המבוקשות מהוות "התכתבות פנימית" או "שיח משפטי" שאינו כולל מידע עובדתי. אלא שטענות אלה אינן מאפשרות לעותר, ואף לא לבית המשפט, לבחון אם אכן מדובר בהתכתבויות בעלות מאפיינים אחידים, או שמא באוסף מסמכים מסוגים שונים, שנשלחו בין גורמים שונים ובנסיבות שונות. בנסיבות אלה, ובהינתן שגם האפשרות לעיון במידע במעמד צד אחד נדחתה על ידי המשיבים, הבקשה לפרטים נוספים אינה אלא אמצעי דיוני מינימלי והכרחי לצורך גידור המחלוקת, בירור התשתית העובדתית ומתן אפשרות לבית המשפט להכריע בעתירה על בסיס תמונה עובדתית מלאה.

30. למעלה מן הצורך יצוין כי אף לשיטת המשיבים עצמם, כפי שעולה בין היתר מן האסמכתאות שצורפו לתגובתם (ר' בין היתר, עע"ם 9135/03 **המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ**, עע"מ 7024/03 **עו"ד אריה גבע נ' עיריית הרצליה**, עע"מ 3300/11 **מדינת ישראל - משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע**, עע"מ 6013/04 **מדינת ישראל - משרד התחבורה נגד חברת החדשות הישראלית בע"מ** ועוד), אין בעצם סיווגו של מידע כ"מסמך פנימי" כדי להכריע את שאלת מסירתו לפי חוק חופש המידע. ההלכה היא כי מדובר לכל היותר בנקודת מוצא לבחינה, ולא במחסום מוחלט בפני הגילוי. גם מקום שבו מידע מהווה מסמך פנימי, על הרשות לבחון אם מתקיימת הצדקה להימנע ממסירתו, תוך עריכת האיזונים הקבועים בחוק ובפסיקה. משכך, אף אם חלק מן ההתכתבויות המבוקשות יימצאו בגדר מסמכים פנימיים, אין בכך כשלעצמו כדי לייתר את בירור טיבן, היקפן ונסיבותיהן, ואף לא כדי לשלול את האפשרות כי בסופו של יום יימצא שיש למסרם, כולם או חלקם.

31. אשר להוצאות, עניינו אינו באיחור נקודתי או בתקלה חד-פעמית. לאורך ההליך כולו חזרו המשיבים ובפרט באת כוחם על דפוס של אי עמידה במועדים שנקבעו בהחלטות בית המשפט ובהוראות הדין, תוך שהעותר נאלץ פעם אחר פעם לפנות לבית המשפט כדי להביא לקיום חובות דיוניות בסיסיות. לכך מצטרפת העובדה שגם במסגרת התגובה לבקשה זו לא ניתן כל הסבר למחדלים האמורים, ובמקום זאת

התבקש דווקא חיובו של העותר בהוצאות. בנסיבות אלה, ולשם שמירה על תקינות ההליך ועל כיבוד החלטות שיפוטיות, מתבקש בית המשפט להשית הוצאות אישיות על ב"כ המשיבים, לצד קבלת הבקשה למתן פרטים נוספים.

_____

גיא זומר, העותר